

anmeldelse af selve kuldioxidafgiften og de øvrige lovforslag i CO₂-pakken. De øvrige fire love i CO₂-pakken blev dog medsendt til orientering.

Folketingets Skatteudvalg og Folketingets Enerkipolitiske Udvalg blev den 4. december 1991 orienteret om anmeldelsen til Kommissionen.

Med skrivelse af 19. december 1991 anerkendte Kommissionen modtagelsen af anmeldelsen. I Kommissionens skrivelse var det i overensstemmelse med almindelig praksis anført, at en frist på 2 måneder til behandling af projektet begyndte at løbe fra modtagelsen den 9. december 1991, og at Kommissionen inden 15 arbejdsdage fra den 9. december kunne anmode om supplerende oplysninger, hvorefter to måneders fristen ville løbe fra modtagelsen af de supplerende oplysninger.

Efter vedtagelsen af CO₂-pakken den 20. december 1991 og stadfæstelsen af lovene senest den 3. januar 1992 blev de vedtagne love den 9. januar 1992 fremsendt til Kommissionen til orientering. Den 21. januar 1992 anerkendte Kommissionen modtagelsen af de vedtagne love og anførte her, at Kommissionen nu beregnede sig to måneder fra den 9. januar 1992 til en vurdering af projektet.

Kommissionen har den 3. februar 1992 anmodet om en række supplerende oplysninger, som skal være Kommissionen i hænde inden 20 arbejdsdage. Det fremgår endvidere, at Kommissionen har inddraget samtlige 8 love i sin vurdering af det pågældende statsstøtteprojekt.

Konsekvensen heraf er, at Kommissionens frist på 2 måneder til behandling af det pågældende statsstøtteprojekt løber fra det tidspunkt, hvor Kommissionen har modtaget de supplerende oplysninger. I tilfælde af, at Kommissionen derefter stadig finder, at den har behov for uddybende oplysninger, kan 2 måneders fristen yderligere udskydes.

Kommissionen har understreget, at det pågældende statsstøtteprojekt ikke kan træde i kraft, før Kommissionen har givet sin endelige godkendelse af projektet.

Folketingets Skatteudvalg og Enerkipolitisk Udvalg blev den 4. februar 1992 orienteret om Kommissionens spørgsmål.

CO₂-pakken består som nævnt af 8 love, hvoraf kun de 4 love fandtes at burde anmeldes i henhold til EØF-Traktatens statsstøtteregler.

Kommissionen har imidlertid i sin henvendelse stillet spørgsmål til samtlige 8 love og omtaler hele CO₂-pakken som én statsstøttesag.

Uanset at dele af CO₂-pakken må vurderes ikke at indeholde statsstøtteelementer, må Kommissionens behandling af anmeldelsen medføre, at de 4 af lovene ikke som forudsat kan træde i kraft den 1. marts

1992. Ligeledes kan der ikke i henhold til lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift for visse virksomheder med et stort energiforbrug fastsættes regler om energisyn med virkning fra den 1. marts 1992.

Hvis regeringen undlader at følge Kommissionens tilkendegivelse og sætter dele af CO₂-pakken i kraft, før Kommissionen har udtalt sig, vil risikoen være, at Kommissionen indleder en traktatkrænkelsessag mod Danmark med en eventuel deraf følgende forpligtelse til at tilbagesøge ulovligt udbetalt statsstøtte.

Det foreslås derfor med denne ændringslov, at ikrafttrædelsen udsættes til en afklaring i forhold til EF har fundet sted.

Det forudsættes her, at ikrafttrædelsen sker snarest efter EF-Kommissionens godkendelse af lovene i overensstemmelse med bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Det kan yderligere anføres, at den hollandske regering ligeledes har en anmeldelse til behandling i Kommissionen. I december 1991 anmeldte Holland et foreløbigt lovforslag om forhøjelse af de eksisterende CO₂-afgifter, idet det skønnes, at lovforslagene kunne indeholde et element af statsstøtte. Et endeligt lovforslag blev den 16. januar 1992 fremsendt til Kommissionen, som herefter beregnede sig en to måneders frist fra modtagelsen den 21. januar 1992 til at tage stilling til støtteprojektet. Kommissionen har den 4. februar 1992 anmodet myndighederne i Holland om en række supplerende oplysninger. De forhøjede CO₂-afgifter i Holland kan ikke træde i kraft, før Kommissionen har truffet beslutning herom.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Udsættelsen af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter vurderes at ville medføre et provenutab for staten på ca. 200 mio. kr. for hver måned CO₂-afgiften udsættes fra den 1. marts 1992.

Dette vil i væsentligt omfang modsvares af, at nedsættelsen af energiafgifter i henhold til lov om ændring af lov om afgift af visse olieprodukter, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og lov om afgift af gas ligeledes udsættes.

Det samlede provenutab for staten ved udsættelse af afgiftslovene vurderes således at blive ca. 80 mio. kr. pr. måneds udsættelse.

Udsættelsen af ikrafttrædelsen af lov om tilskud til elproduktion medfører en udgiftsreduktion for staten på ca. 15 mio. kr. pr. måned.